

İSTANBUL

Bazen bir gülistan, bazen bir çilehane,
Kalabalığı yoruyor olsa da günden güne,
Sevmekten vazgeçemiyor seni insan,
Sen, birçok kişiye sığınacak ve liman.

Bu şehri sevmek, ona gönül vermek,
Gürültünün ve hengâmenin arasında,
Caddeleri ki, zihnim kadar gürültülü;
Bulutları, üzerimizde gri bir örtü...

...

Fatih'in çiy düşmüş sokaklarını,
Bir musıkî eşliğinde yollarını arşınlarım.
Ve sığırım Süleymaniye serinliğine,
İhtişamlı bir tarihi hatırlarım.

Bir vapur yanaşır yavaşça iskeleye,
El sallanır tanıdıklara öte yakadan.
Bekleyen insanları izlerim, hayretle;
Bir koşturmaca, bir telaş ve heyecan.

Denizi dantel dantel, köpük köpük,
Mavisi huzur, kıyısı çimen ve gölgeler.
Koca çınarın uğultusu tüm şehri sarar,
Cami, sebil, hazire ve türbeler.

Akrep ve yelkovanla akıp gider zaman,
Ben ki, sessiz haykırışlar saklarım.
Her gün ilk ışıkla şehri selamlayıp
Saklı hüüzün defterini yoklarım.

...

şadırvanlar dolusu güvercin kanatları,
Su sesi, lale neř'esi, ve sümbüller.
Yorgun ruhlara şifadır İstanbul,
Ney, salâ ve ezan: Allahu Ekber.

Süslü kelimeler yetmez seni anlatmaya,
Ey gönlümün sürûru, gözümün süsü.
Gam, keder, hüüzün uzak olsun senden,
Boğaziçi, Üsküdar ve Fatih Köprüsü.